

SIMONIS PISTORII
OPPOLIENSIS SILESII,

Epigrammatum
Oeternio decimusquartus,

*Omniū virtutum experimento nota-
bili Viro D. IACOBO REINIOVICIO,
Pastori Ecclesie Kifelinensis
dignissimo, amico inte-
gerrimo,*

dicatus.

Ad Lectorem.

*A sacro, Lector, si non sunt dissona Verbo,
Hec quoque non durâ Carmina fronte lege.*

*Pietate, doctrinâ & eloquentiâ claro Viro,
Dn. IACOBO REINIOVICIO, fratri
in Domino carissimo.*

OCTERNIONEM novum, numero decimum
quartum, imprimendum curavi, IACOBE
præstantissime, eumq; , ut pote Theologicum
tibi Theologo dedicandum putavi. Quod qui-
dem non tam feci, quòd existimarem rem di-
gnam esse doctissimis auribus tuis, (loquor au-
tem non de materia, quæ sacra est, sed de vena
mea Poëtica, quam aridam esse, ipsemet non eo
inficias) quàm ut aliquid ad te mitterem, quo
testatum facerem amorem erga te meum.

Volo enim non solum te ipsum, de quo
nihil ambigo, sed omnes etiam sci-
re, te à me plurimum diligi.

Vale.

S. P.

AD I
diti

Q

De v

Qu

Quã

Ha

Christ

Et

Qua

Qu

Hæc e

Qu

Quicq

Pu

Respu

Siv

Es da

Pe

Te ve

CH

Suffin

Sen

O ni

Qu

AD IACOBUM REINIOVICIUM, VIRUM crudi-
tione & eloquentia singularem, Fratrem in Do-
mino, & symmystam suum cariss.

Qvem candor, quæ cana fides commendat, & ardor
Servandi DOMINI, doctæ IACOBE, gregis.

De Verbi sacris divini fontibus hausta,

Quæ vulgata tibi carmina pauca damus,

Quâ nos prosequeris jucundâ semper, eâdem

Hæc quoq; non durâ fronte, IACOBE, lege.

Christophorumq; Petrumq; STOINIA pectora fratres,

Et Tvardochlebum, quæso, salute bea.

Vnum est necessarium.

Quas alii spirant, & res mirantur inanes,

Quæ fallunt specie decipiuntq; boni.

Hæc ego contemnam, veram sperando salutem,

Quam promisisti, maxime CHRISTE, mihi.

Quicquid in Orbe subest preciosi, quicquid in illo

Pulchri est, hoc animus respuat omne meus.

Respuat, & sanctæ pietati insistat ubiq;,

Sive domi fuerit, seu fueritq; foris

Es dare pollicitus quem CHRISTE fidelibus ipse,

Perpetuò regat hunc Spiritus ille tuus.

Te velut, alme, tui desiderioq; trahatur

CHRISTE, in te teneat lumina fixa sua.

Suppiret loca perpetuæ sperata quietû

Semper, & illa adeat, te redeunte polo.

Ad sanctam Civitatem.

O nimium felix, ô terq; quaterq; beata,

Quæ nos expectas, urbs, domus alta Dei!

Libet

In qua municipes animæ, civesq; futuræ,
 Cœlica cum Geniis gaudia semper agent.
 Rex illic Pater omnipotens, venerabile CHRISTUS
 Maximus est Fanum, Filius ille Dei.
 Lucis inaccesæ fulgor nitidissimus illic
 Perpetuâ noctes, Lege, diesq; micat,
 Vitæ arbor illic, quæ fructus quolibet edit
 Mense novos; foliis & medicamen inest.
 Amnis ibi de sede DEI promanat & agni,
 Instar crystalli vivificantis aquæ.
 Quæ mala nos hic multa premunt, nihil amplius horû
 Est ibi: sed bona sunt omnia, digna DEO.
 Quemq; usurparunt oculis nunquam antè, supremum
 Aspicient facie, luminibusq; Deum.
 O animæ fortunata! loca deliciarum
 Plena! voluptatum mansio sancta DEI!
 Quàm felix ille est, ibi qui vestigia ponet!
 Et cui vita illic nescia finis erit!

Crebrò orandum.

Cur non sæpè roges, gaudes qui nomine CHRISTI,
 A CHRISTO jusus sæpè rogare tuo!
 Namq; rogata tibi seu donet habere lehora,
 Et donare idem sive rogata neget.
 Hoc ipsum spera meliùs tibi deinde futurum,
 Qui non perspicias quid tibi sit melius.
 Nempè rogata voluntati committe Supremi,
 Qui melius norit te tibi quid sit opus.
 Et sic sive dabit, sive ille rogata negabit,
 Vndiq; erunt lucrum sæpè rogata tuum.

Vbique

TE
 V
 Cord
 N
 Tecu
 N
 Ergo
 Q

O in
 Ne
 Accip
 Ta
 Antè
 Se
 Cali
 Et
 O cal
 Su
 In me
 Vt

INVI
 Fes
 Tanta
 Qu
 Is Des
 Ga

Epigrammatum.

Vbiq; orandum.

Templa precaturus quid quæris commoda? desine

Vt tibi, tu templum scilicet ipse Dei es.

Corde precare, locorum ullos ne quære recessus;

Numine nil vacuum est, omnia plena Dei.

Tecum ora, tecumq; habita; si mente vagaris,

Nil agis: ad cordis stat penetrabile Deus.

Ergo tibi templum si tu es, si deniq; cælum,

Quid quæris sacros ad tua vota locos?

Cælum & terram implet Dominus.

Oimmense Deus, quem non capit Orbis & Æther,

Nec quicquam; nam sunt omnia plena tui.

Accipiant ut te, constructa palatia quæ sunt

Tanta satis, vel quæ splendida templa satis.

Antè fuere nihil, quæ sunt, tu maxime rerum

Semper eras, nunc es, deniq; semper eris.

Cæli calorum sedes tua, terra scabellum,

Et suprâ quicquid terraq; subtus habet.

O cælum, terramq; tuo qui numine comples,

Summe Deus (si fas atq; rogare pium)

In me habita, sacroq; tuo me numine comple,

Vt templum, ac cælum sim, maneamq; tuum.

Vestis Nuptialis.

Inuitat cunctos ad connubialia Nati

Festa Deus; cunctis Regna beata patent.

Tanta Dei est bonitas! tam fervidus ardor in omnes!

Quoscunq; hic mundus tam spaciosus habet.

Is Deus inuitat gratis, parat omnia gratis

Gaudia; sed gratis non dabit illa tamen.

Sunt quædam quæ nunc a nobis ille requirat,
 Parva quidem, verùm grata futura Deo.
 Quæ si non habeas, tedâ excluderis ab ista,
 Et miser in Stygiam projiciere domum.
 Est deponendus scelerum tibi cento tuorum,
 Et tunica a vitiis undiq; feda tuis.
 Esq; exornandus virtutum veste sacrarum,
 Quæ deceant sacri publica festa thori.
 Desine velle impure urbem conscendere sanctam,
 Desine tu sanctum velle videre Deum!
 Integer & justus vixdùm servabitur, & tu
 Vis almâ a culpis fæde salute frui?
 Virtuti ex pacto debentur premia tanta,
 Mors æterna autem turpia facta manet.

De futuro CHRISTI Regno.

O vos leti animos ad sidera tollite cuncti,
 Non dubiâ colitis qui pietate Deum.
 Iam veniet quondam prædicta, fidelibus autem
 Expectata diu, grataq; summa dies.
 Quâ genus humanum concussum horrore pavescet,
 Impia quâ tantus pectora terror ager,
 Mæsta futurarum quò præformidine rerum
 Non expectato tempore, morte ruant.
 At CHRISTI populus tunc adventante salute,
 Festiva elatâ gaudia mente feret.
 Nam CHRISTUS qui nunc sceptris cum Patre potitur,
 Et regit imperio cuncta creata suo,
 Se tunc ille throni de majestate movebit,
 Iudicis aucturus jura tremenda boni:

Epigrammatum.

Dante tubâ sonitum, totum velociter orbem
 Hujus replebit nuncia fama rei.
 Tunc apparebit cum CHRISTO tota potente
 Spirituum casto numine plena cohors.
 Quorum operâ cuncti totis de partibus orbis
 Collecti, stabunt iudicis ante thronum.
 Ad dextram iusti, ad lævam sistentur Iniqui,
 Sistentur pariter, dispare sorte tamen.
 Ad Stygis antra Mali rapientur, in aurea sancti
 Aëra, in occursum, maxime CHRISTE, tuum.
 Hic dextras dextris, & jungent oribus ora
 Mutuò, cum Domino turba redempta suo.
 Congressi; diu hærebunt amplexibus arctis,
 Ingentes plausus, & nova signa dabunt.
 O fortunatos, quos spes solaminis hujus
 Anxia, non vanâ credulitate fovet.
 Namq; habitatum ibunt summi loca sancta Tonantis,
 Lucis inaccesse, fidereasq; domos.
 Atq; isthuc rediens CHRISTUS sua pectora blandi
 In gremium tradet Patris amica sui.
 Ille autem complexus eos, deterget eorum
 Indulgens lachrymis ora rigata Pater.
 Et deducet eos ad summa palatia celi,
 Hæredes Regni constituetq; sui.
 Qui status hic, rerum facies qualisq; futura,
 Effari, aut animo cernere nemo queat.
 Hic jam succedet solatio, visa nec unquam
 Nec sanctorum ullis auribus hausta prius.
 Gaudia succedent nunquam meditata, nec unquam
 Sperata, immensis tot cumulata bonis.

Liber

Omnes abscedent luctus, & mæror acerbus,
 Qui nunc nostra gravi corda dolore coquit.
 Cessabit diræ tristissima mortis imago,
 Quæ grandem cunctis incutit usq; metum.
 Cessabunt Stygiæ sedes, atq; ostia Ditis;
 Quorum nunc terror, postea lusus erit.
 Otunc quanta voluptatis dulcedo beatæ
 Iustorum afficiet pectora leta virum!
 Quando mortalis, nunc pus ignobile, fiet
 Pænè immortali par similisq; Deo.
 Quando Deus cum gente hominum versabitur ultro,
 Deget cum summo gens hominumq; Deo.
 Divino, stabili, sine fine fruuntur honore;
 Pleni divitiis, delitiisq; Dei.
 Aspicient sedem, majestatemq; verendam,
 Intuitu pascent & sua corda Dei.
CHRISTE veni, Rex ó finem da **CHRISTE** malorum,
 Atq; tuos tantis affice, quæso, bonis.

Præmia **CHRISTI**, tum hic, tum in futuro
 seculo.

O homo! matre tuâ, patre, fratre, sorore, relictis,
 Quid **CHRISTI** renuis terga beata sequi?
 Ut vitam, moresq; tuos componere possis,
 Advitam, & **CHRISTI** sancta statuta tui.
 En hujus vitæ pariter, vitæq; futuræ,
 Promittit **CHRISTUS** præmia quanta tibi?
 Vel, Patres, matres, germanos, atq; sorores,
 Cæteraq; invenies pluria, dante Deo.
 Contigit hoc nobis, qui scribimus ista, reipsâ,
 Pro paucis licetis plurima dona dedit.

Qui

Qui C
 Ven
 Inter
 In r
 Vel, s
 In c
 Confe
 Qu
 Quâ n
 Spe
 Post r
 Au
 Hinc r
 Om
 Deniq
 Te
 Ergo
 Qu
 Ut vi
 Ad

IN for
 Is n
 Ille do
 Qu
 Ille p
 Ex
 Per r
 Ut

Epigrammatum.

Qui CHRISTI causâ, patriâ, rebusq; relictis
Venimus huc, ipso nos comitante Deo.
Inter tot Patres, matres, fratresq;, sororesq;
In vera exigimus tempus amicitia.
Vel, si non fuerit tibi præstò Ecclesia CHRISTI,
In cuius possis delinuisse sinu,
Conferet ille tibi CHRISTUS solatia tanta,
Quanta nec ipse potens Cræsus habere queat.
Quâ nil mundus habet, vel cælum carius ipsum,
Spem vitæ æternæ conferet ille tibi.
Post vitam æternam, quâ nil est carius usquam,
Auram divinam conferet ille tibi.
Hinc tibi conscia mens recti, vitæq; perennis
Omni jucundus tempore gustus erit.
Deniq; post obitum, supremâq; funera vitæ,
Te simul in Regnum transferet ille suum.
Ergò matre tuâ, patre, fratre, sorore, relictis
Quis renuat CHRISTI terga beata sequi?
Vt vitam, moresq; suos componere possit,
Ad vitam, & CHRISTI sancta statuta tui.

In CHRISTO solo renovatio.

IN solo nostræ CHRISTO renovatio vitæ est;
Is nisi nos renovet, perdita massa sumus.
Ille docet sanctæ præcepta salubria vitæ,
Quæ fugienda vetat, quæ facienda jubet.
Ille præit nobis, ille est ipsissima norma,
Ex quo virtutem discere quisq; queat.
Per vitæ ille iuvat nos immortalis amorem,
Vt præstare homines, quæ jubet ille, velint.

Liber

*Vires ille addit, per sanctam numinis auram,
Ut præstare homines, quæ jubet ille, queant.
Prisce vale Moses, qui nil renovare docendo,
Et qui perfectum reddere, nil potis es.
Vnicus est noster CHRISTUS renovator habendus,
Is nisi nos renovet, perdita turba sumus.*

Destitutum a Mundo ne destitue.

*ABjecti sumus a mundo, spretoq; superbo,
Ob te, ac ob Verbi dogmata CHRISTE, tui
Quæ rabies, in eos odio flagrare nefando,
Immò de toto tollere velle solo?
Qui CHRISTO fidunt, CHRISTUM profitentur, & illum
Sectari satagunt proximioere loco.
Non detestandi, sed erant tibi prorsus amandi,
Qui CHRISTUM ex animo, Munde maligne, colunt.
Tu ne, CHRISTE, tuos mitissime desere, quos tu
Ex toto verbo colligis orbe tuo.
Saltem nos CHRISTUS vero amplectatur amore,
De te curamus munde superbe nihil.*

Vix Domini.

*Quàm distat tua mens a nostra mente Supreme
IOVA! via a nostra quamq; aliena tua est!
Nos nostra a magnis ordimur rebus, & iidem
Ridiculè in parvis postea desinimus.
A minimis ordiris tu tua rebus, & idem
Mirificè in summo desinis illa gradu.
Quæ nunc exequitur, Regni sub talibus orsis
Auspicia en Nati sunt agitata tui.*

Epigrammatum.

Ille fuit primùm femellæ pauperis infans,
Magne Deus, nunc est Filius ille tuus.
Ille domo procul exclusus, præsepibus usus,
In caula, inter erat pronaq; bruta satus.
At nunc divorum virtute receptus in aulam
IOVA, tuâ, in gremio vivit, orâtq; tuo.
Ille foco caruit, fessus sua membra quieti
Quo daret, aut sanctum poneret ille caput.
Et Cælum & Terram, Pontumq;, Erebumq; profundû,
Omnia sub pedibus nunc habet ille suis.
Latrones fuit ille inter crucifixus, & idem
Mortuus, ac hominum more sepultus humi.
Nunc sedet a dextris Patris omnipotentis, olympi
Lucis inacceßæ, præcipuoq; loco.
Et sedet & regnat, nunquam moriturus, & idem
Est largiturus Regna beata suis.
Sic Rex sordidulo David ex pastore creatus
Suscepit populi sceptrâ gerenda tui.
Sic quoq; tu cum vis ex cæno tollis egenum,
Constituisq; Ducem, Semideumq; facis.
Sic nos mortales vili de pulvere sumptos.
Vis immortales reddere, summe Deus.

In CHRISTI nomine congregari.

Conveniunt quoties duo, tres vè in nomine CHRISTI
Hos inter medius sistere CHRISTUS avert.
Qui verò votisq; Deum, precibusq; fatigant,
Seu qui sancta Dei dogmata rite docent.
Seu qui participant de pane, liquoreq; CHRISTI,
Sive Deo grates convenienter agunt:

Seu quicquid faciunt, Domini quod spectat honorem,
 Hi demum in CHRISTI nomine conveniunt.
 O medium nostri te pectoris insere CHRISTE,
 Quando tuo in sancto nomine convenimus!

Ignorantia veritatis.

O divinarum quanta in caligine rerum
 Sunt, qui de CHRISTI nomine nomen habent:
 Diversi diversa docent de rebus iisdem;
 Hinc odii erga se semina concipiunt.
 Rebus in exiguis, sit discrepantia quamvis,
 Hæc nullâ ferri quit ratione tamen,
 O mores! ô tempora! quàm meliora fuere
 Secula, de quibus hæc metrica verba legis:
 Diversum sentire, Bonis, de rebus iisdem,
 Incolumi licuit semper amicitia.
 Maxima sit quamvis, tamen in duo, non malè, CHRISTI
 Partiri a nobis pagina sacra potest:
 Ad veram quedam faciunt, spectantq; salutem,
 Quedam concernunt Relligionis opus.
 Et Promissa Dei, Præceptaq; nosse, salutis
 Sunt opus; absq; istis Christicola esse nequis.
 Hæc præter quæcunq; vides mysteria CHRISTI,
 Ad sanctum illa refer Relligionis opus.
 Qui Promissa Dei, Præceptaq; novit, & ista
 Sub Promissorum spe facit, is bonus est.
 Ignoret quamvis arcana, abstrusaq; multa,
 Quæ spectant CHRISTI Relligionis opus.
 Iam tamen hic CHRISTI est servus, tibi frater habendus,
 Iam carus summi Filius ille Dei.

Ex C
 Aude
 Ille qui
 Per
 Si ver
 Est t
 Outina
 San
 Aut qu
 Num
 Nam f
 Vnu
 Quicu
 Par
 Frater
 Sac
 Nunc
 Om
 CHRIS
 Ant
 CHR
 Cui
 Vivoru
 Ext
 Omnib
 Pra
 Esto m
 Diff

Epigrammatum.

EX CHRISTI famulis odisse quis audeat istum?
Audeat e catu quis relegare Dei?
Ille quidem blando tibi frater amore docendus,
Percipere ut possit sensibus illa suis.
Si verò nequeat comprehendere, porrò ferendus
Est tibi: nam Domino statq; ceditq; suo.
O utinam redeant illa aurea secla! quibus tùm
Sanctus Apostolicus vixit in orbe chorus!
Aut quibus haut longo post istum tempore, pleni
Numine Apostolici tùm viguere viri!
Nam fuerat toto tunc cætus vultus in orbe
Vnus, & una fides, & fuit unus amor.
Quicumq; in CHRISTUM verè credebat, & illi
Parebat, juxta sancta statuta Dei,
Frater habebatur, multorum ignarus eorum,
Sacrum quæ corpus Relligionis habet.
Nunc nisi quis credat quæcunq; docentur, ad ungvem
Omnia, mox audit pessimus hæreticus.
CHRISTE, chaos repara confusum, nam potes, ipse;
Aut revoca ad tua nos calica Regna citò!

O me restitue redivivum!

CHRISTE, tui omnipotens Patri omnipotentis imago,
Cui rerum ipse Pater frena gerenda dedit.
Vivorum, & fato functorum quando redibis
Extremâ ludex adveniente die.
Omnibus ex æquo dispensaturus abundè
Præmia, pro factis, seu bona, sive mala.
Esto mei, pie CHRISTE, memor tunc, rebus in orbe
Diffusus, soli qui tibi sisus eram.

Quiq;

Quiq; tui causâ, patriâq; meiq; relictiis

Ad vasti veni diffusa regna soli.

Est ubi vera tuum spargens Ecclesia verbum,

Et monstrans alma dulce salutis iter.

Hic vivo, & cursum per ago, se dante, Ministri

Sancto persungens munere, CHRISTE, tui.

Me sive invenies facientem munia sanctè,

Mutatâ formâ, transfer ad Astra Poli.

Funere seu mersum, redivivum rursus in auras

Fac revoca, ora tui daq; videre Patri.

Sic tibi, CHRISTE, Patriq; tuo, de pectore grates

Non intermisso tempore, letus agam.

Extremo Iudicio nihil terribilius Malis, jucun-
dius Bonis.

PRIMEVA immensi quamvî ab origine mundi

Iudicia in terris seva fuere Dei.

Ecquod diluvio Mundi interituq; prioris

Savius à Superi horridiusq; fuit?

Ecquod pernicie Sodome, exitioq; Gomorrhæ,

Quas mixto absumsit sulphure stamma vorax.

Ecquod Ieffigena Gentis tot cladibus actæ?

Quarum nec finis, nec modus ullus adest.

Iudicio tamen hoc, quod creditur esse futurum,

Quo mundi totum dissolvetur opus,

Cum reliquî illud si vis componere cunctis,

Savius hoc nihil est, horridiusq; nihil.

Cælum signa dabit, Sol obscurabitur, astra

Cuncta ruent, nimio terra fragore tremes.

Ceruleum tumidis agitata am fluctibus aquor,

Acrisonâ totam voce replebit humum.

Epigrammatum.

Ignibus ardebunt ferventibus orbis & Æther,
Ardebit terra, & cætera quicquid habes.

Et CHRISTUS veniens in nubibus, integer orbis
Arbiter, Angelico concomitante choro.

A dextris alios, alios statuetq̄, sinistris,
(Dextra bonos capiet nempe, sinistra malos)

Tunc hos à dextris sic compellabit amicè
Mulcendo blandis pectora fida soni:

A factò mundo jam designata, beati
Nunc ad sancta Patris regna venite mei.

Nam vos confisi mihi, morigeriq̄, fuistis,
Inter vos etiam mutuus ardor erat.

Hos autem a leva sic compellabit acerbè,
Terrendo rigidis perfida corda soni:

Ad loca designata malis, horrentia Ditis,
Ite execrati, Tartareasq̄, domos.

Nam mihi diffisi, sprevistis sancta Parentis
Iussa mei, nec vos mutuus ussit amor.

O quàm terribilis lux ista futura malignis,
Que paritura est tam flebile dissidium.

Qui cupi, ut tibi sit lux hæc faustissima, summo
Fide Deo, & sanctæ rem pietatis age.

De Providentia CHRISTI circa fideles.

Carmine fer super astra tuum ó Ecclesia Regem,
Et summo illius nomen honore cole!

Ille tui vigilem curam gerit, omnibus horis,
Ille tua, è cælis, damna futura cavet.

Huic concessa fuit postquam sacra regia cælis,
Conseditq̄, potens in Patris ille throno,

Illius in rebus, perspecta fidelibus, arctis,
 Non ex difficili provida cura fuit.
 Scilicet ad nostram spectant quaecunque salutem,
 Ornabat cunctū & dabat ille suis.
 Ex illo in Sponsam fluxerunt commoda cuncta,
 Ex capite in corpus ceu fluit omne bonum.
 Praecones Evangelii, fidosq; patronos,
 Non intermisso tempore, quippe dabat.
 Nec minū & sanctam divini numinis auram,
 Quando neceſse fuit, omnibus ille dabat.
 Ac non tantū animā carā Rex iste salutem,
 Illorum pariter corporis idem habuit.
 Protexit positos vario in discrimine vita,
 Tutam evadendi sepe deditq; viam.
 Ille tyrannorum technas elusit & artes
 Sepe, nocere quibus dira libido fuit.
 Consilium adversus CHRISTI, decretaq; sancta,
 Nil consulta hominum, nil valūere doli.
 Hos etiam jam constrictos, & carcere clausos,
 Sepe relaxavit, carcereq; eripuit.
 Ille quibusdam aliis funesta ad fata vocatū,
 Tam sortes animos, magnanimosq; dedit,
 Oppetere ut pulchram pro CHRISTI nomine mortem
 Expeterent, summum glorificando Deum.
 Ibant gaudentes, & spe sua damna levantes,
 Incensū dantes oscula blanda rogi.
 Nunc etiam Christus Rex idem est omnibus ille,
 Qui semper populum curat, amatq; sinu.
 Est vigil illius custos utriusque salutis,
 Ad partem Regni quem vocat ille sui.

Ille sui
 Iura
 Impia
 Cur
 It labor
 Non
 In mea
 Con
 At vin
 Con
 O quon
 An
 Imbell
 Mu
 Grati
 Tot
 Quos
 Ia
 Rex t
 Sp
 Ergo
 Ho
 Quā
 Ex
 No
 C
 Pro
 Q

Epigrammatum.

Ille sui verbi vexillum collocat inter
Iuratos hostes, inter & arma virum.
Impia turba fremit, suriarum fluctibus acta,
Cursum Evangelii praepeidisse volens
It labor in ventos, conatus inutilis omni,
Non profecturo vomere lictus arant.
In medium contra coeunt pietati amantes,
Consilium capiunt, insidiasq; struant.
At vindex scelerum, qui conspicit omnia, CHRISTUS,
Consilium in risum vertit, & insidias.
O quoties nobis pavidum incussere timorem
Ante oculos quoties mortis imago fuit?
Imbelles contra cum conspiraret in unum
Multa malignorum vni inimica virum.
Gratia, CHRISTE, tibi, manet ecce Ecclesia tuta,
Totaq; libertas haecenus ecce manet.
Quos tenuit pia cura Dei, Pietatis & ardor,
Lactati variis sepe fuere malis.
Rex tamen huic aderat CHRISTUS, dexterq; favebat,
Spem praeter, praesens auxiliumq; dabat.
Ergo pusilla Dei quid nunc Ecclesia curas
Hostiles animos, quid metuiq; minas?
Quum tantus pro te vigil Induperator Olympi
Excubias omni tempore CHRISTUS agat.

Gratiae CHRISTO pro salute.

NOster amor, sobolesq; Dei dulcissima, qui nunc
Cum Patre omnipotens omnia regna tenes:
Pro tanta grates canimus tibi, CHRISTE, salute,
Quam nos demulces, cordaq; nostra foves.

Hunc

Libër

Hanc manifestasti tu nostro primus in orbe,
 Ad fragiles missus terrigenosq; viros.
 Hanc ostendisti terro revocatis ab Orco,
 Omnipotente Dei vi validaq; manu.
 Hanc tu magnificè gestas, servasq; potenter,
 Omni credenti deinde daturus eam.
 Causâ adipiscende tantæ tu CHRISTE salutis,
 (Nam potes) in cæpta nos pietate juva.
 Affectus sac possimus compescere nostros,
 Promissamq; tibi continuare fidem.
 Iustus & immensi Iudex cum veneris orbis,
 Ad dandum cunctis premia digna viris,
 CHRISTE, mori si contigerit quàm veneris antè,
 De gelidis iterum nos revocato rogi.
 Et si contigerit producere tempora vite,
 Mutato tecum corpore in astra refer.
 Perpetuo de fonte fluens ubi vita perennû,
 Cuncta voluptatum sunt ubi plena Dei.
 O tantæ nobis sit summa cupido salutis
 Semper! & hinc summus sit pietatis amor!

Oratio pro conversione hominum.

O Deus omnipotens, hominum rerumq; benigne
 Author, & humane gentis amator, ades.
 Respice nos, in qua resides, de sede beata,
 Atque tuo nobis numine dexter ades.
 Heu, quàm nunc multos veri caligo fatigat!
 Quàm nunc penè omnes devius error agit!
 Decessere Dei sacro de tramite verbi,
 Ingressi humane traditionis iter.

Paucos v
 Cura
 Immunda
 Et de
 Tantoru
 Cæca
 Nam qu
 Aut
 Multa q
 Qui
 Hos ad
 Ut si
 Ceu nos
 Dux
 Sic alio
 Com
 Hi quoq
 Pro
 Agnosce
 Iuba
 Arce su
 Quo
 Omnib
 Cun
 Erepto
 Heu
 Facq; i
 Tar
 Idq; tu
 Inn

Epigrammatum.

Paucos vera tenet scilicet almae
Cura voluntatis, consiliiq; tui.
Immundi summo Mundi capiantur amore,
Et desiderii quod jubet ardor agunt.
Tantum Deus o hominum miseresce malorum,
Cæcæq; collustra Dogmate corda tuo.
Nam qui te præter tantam reparare ruinam
Aut queat humanum restituisse genus?
Multa quidem est messis, mesorum at copia parva,
Qui mesum tritici semina pinguis eant.
Hos ad opus tam grande tuo cum Numine mitte,
Ut sit frumentis area plena tuis.
Ceum nos incertis actos erroribus, ultrò
Duxisti in verum Pastor ovile tuum.
Sic alios etiam, cælestia verba docendo,
Compelle ad Templi limina sacra tui.
Hi quoque sunt à te populus Deus almae creatus,
Pro quibus haut renuit CHRISTUS obire necem.
Agnoscant qui sceptra gerunt, agnoscat & ipsa
Iussa voluntatis subdita turba tue.
Arce funestos horum à cervicibus hostes,
Quos dominari animi dira libido tenet.
Omnibus esto bonus, commissa piacula dele
Cuncta, quibus bilem commeruere tuam.
Ereptos toto de mundo collige multos
Heredes Regni, pignora cara, tui.
Facq; istud propere, nec plures differ in annos;
Tarda mora in tantis noxia rebus inest.
Idq; tua laudis divinum propter honorem,
Innumeres Regni municipiq; tui.

Christus

Liber Epigrammatum.

CHRISTUS meritò amandus & colendus.

Quò te non redamet, tam tristia, CHRISTE, subire
Quem nostri causâ fata coëgit amor?
Qui non toto animo tam spirituale sequatur,
Quod promulgasti, Religionis opus?
Quod tu promittit, non est mortale brabeum,
Sed cœleste Dei perpetuumq; bonum.
Tu Patri decreto, interveniente supreme
In cruce suscepto mortis agone tuo,
Nunc immortalis factus, solioq; receptus
Patri, cum cœlo cuncta creata tenes.
Nemo, CHRISTE, tuis invictè resistere votis,
Nemo queat vires aut cohibere tuas.
Quæ præstare potest summus Deus ille Deorum,
Præstare hæc eadem tu quoque, CHRISTE, potes.
Magna est disparitas personas inter utrasque,
Summa in vi paritas omnipotente tamen.
Ex immortali promanant omnia Patre,
Per te promanant omnia, CHRISTE, bona.
Immo loco Patri in sancto sacri omnia Regno,
Scrutator populi Rexq;, Caputq; tui!
Omnia tu donas quæ munera nutrit Olympus,
Tu confers auram Patri, ab arce poli.
Mutua quæ nunc sunt reddes rediviva tuorum
In formas vertes corpora viva novas.
Municipes facies nos hæredesq; Parentis,
Atq; cohæredes, maxime CHRISTE, tuos.
Ergo tam magni Domini, Regisq; potentis,
Qui non eximio flagret amore tui?

